Posudek vedoucího bakalářské práce Karoliny Vlkové

„Formy islámu v Turecku 21. století mezi univerzitními studenty“

předkládané v roce 2012 na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK

Práce analyzuje současný turecký islám, a to zejména v podobě, v níž jej bylo možno pozorovat mezi tureckými univerzitními studenty, mezi nimiž autorka prováděla výzkum formou dotazníků a interview. Vedle toho se však nad tureckým islámem zamýšlí i obecněji ve vztahu k fenoménům sekularizace, modernizace a nacionalismu.

1) Struktura argumentace (5 bodů)

Základní struktura práce je vcelku přehledná, byť by neškodilo hierarchicky číslovat všechny kapitoly, aby čtenář v každém okamžiku věděl, kde přesně se nachází, a nemusel se opakovaně dívat do obsahu. Výklad je srozumitelný a argumentační linii není problém sledovat. Mou asi hlavní výhradou by byla poměrně malá propojenost mezi reflexemi věnovanými islámu v Turecku obecně a autorčiným konkrétním výzkumem mezi univerzitními studenty. Autorka nejprve v práci předestírá první téma (kap. „Islám v Turecku“) a poté představuje a analyzuje své výzkumy. Očekával bych proto, že poslední část („Výklad“) by měla být syntézou obojího, tj. že by se na obecné rysy tureckého islámu měla pohlédnout prismatem konkrétních poznatků načerpaných v rozhovorech se studenty. To se ale příliš neděje. Interpretaci rozhovorů se autorka věnuje jen v první podkapitole „Výkladu“ („Obecná pozorování“), ve zbytku ale sklouzne opět na velmi obecnou rovinu, která už s jejími výzkumy příliš nekomunikuje, což mi přišlo škoda.

2) Formální úroveň (5 bodů)

Obecná formální úroveň práce je slušná, ale autorka poněkud odbyla korektorskou fázi, takže je v práci množství překlepů a gramatických chyb (vyznačoval jsem je namátkou ve svém výtisku práce). Stylisticky je práce místy snad až příliš neformální a bylo by lepší zvolit o něco neosobnější tón.

3) Práce s prameny (6 bodů)

Primárním pramenem byly autorčiny sociologické výzkumy prováděné na místě. Vezme-me-li v potaz, že se na našem ústavu metody sociologického výzkumu neučí a autorka si je musela osvojit experimentálně sama, odvedla, myslím, v mezích možností velmi slušnou práci. Rovněž sekundární literaturu se jí podařilo nashromáždit poměrně slušnou, i když je v práci na můj vkus stále příliš pasáží, které jsou uvedeny bez jediného odkazu pouze na základě autorčiných samostatných reflexí.

4) Vlastní přínos (8 bodů)

O vlastním přínosu není pochyb. Autorka neměla k dispozici žádnou studii, která by její téma systematicky zpracovávala, a musela své data pracně získávat a skládat dohromady na základě svého ročního pobytu v Turecku.

5) Obecný přesah práce (6 bodů)

Práce se dotýká řady obecně religionistických témat, jako je sekularizace či vztah náboženství a modernizace. V tomto ohledu je nepochybně zajímavá i pro toho, kdo se přímo tureckým islámem nezabývá. Je nicméně škoda, že se s diskusemi euroamerické sociologie náboženství nevyrovnává přece jen trochu důkladněji. Autorka taky až příliš často sklouzává do vlastních úvah, které v žádných akademických diskusích zakotveny nejsou a představují spíše jakási selsko-rozumová zamyšlení, jež jsou sice někdy zajímavá, ale z metodologického hlediska působí trochu amatérsky.

Práce splňuje všechny nároky kladené na bakalářskou práci, a proto ji navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotím ji 30 body, tj. na hranici *velmi dobré* a *výborné*.

V Praze, 5. 9. 2012 Doc. Radek Chlup, PhD.